

# FAMILIARITATEA



Apare in 1/13 si 15/27 diu a fie-carei lune. Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu e 5 fl., pre unu semestru 2 fl. 50 cr., pentru Romani'a si Tierile latine pre unu anu 13 franci — lei noi, pre unu semestru 7 franci — lei noi.

## Doi nefericiti.

— *Novă originală.* —  
(Urmare.)

Ane potutu pasi vre-unu barbatu in viéti'a familiara sub mai fericite auspicia, decâtu Turdanu.

Totu ce a potutu elu asceptá dela sórte a a fostu in trecutu prin acést'a convenire a impregiurariloru.

Elu dobandí de socia o féta frumoása si amabila, care prin bogat'a zestre ce aduse dela cas'a parintiésca 'lu facú se fia scutitu de a se mai gândi la asigurarea venitoriului familiei s'ale; — afora de ace'a avea unu oficiu invidiatu de multi si erá stimatu si iubitú de superiorii sei.

Ce alt'a a potutu se-i apromita acestu inceputu atátu de fericitu, decâtu o viétia frumoása si placuta.

Si óre asié i-a fostu acésta viétia ce avusesé unu inceputu atátu de fericitu? — Vomú vedé din celea urmatórie.

Stefani'a n'avea nici cea mai mica pracsá de viétia. Ea fusesé pâna aci fetiti'a cea preste mesura iubita si ninerata a parentiloru sei, cari se silisera a departá dela iubit'a loru fica chiar' si aerulu celu rece, care ar' poté se-i strice.

Ea prin urmare n'avusesé ocasiunea de-a cunoásce lumea si reutatea ei, si credea pre toti ómeii buni si drepti.

Iubiá pre Turdanu cu totu foculu animei s'ale june si inocente, si i-se pareá unu veacu pâna-venia a-casa din deregatoria.

Odata inca in primele septemani ale convietuiri loru, parintii ei furá cercetati de catra o consangéna a loru, care erá maritata in Vien'a dupa unu oficialu dela calea ferata, si acum petrecea câte'vea díle in Pest'a pre la consangeni. Dins'a na mai erá nici tenera, nici frumoása, dar' avea pretensiunea la ambe calitatíle acestea, si cá se fia nenorocirea deplina, dins'a se tienea de acele femei, cari se credu geniale si spirituóse, fara se fia nici pe departe.

Cu ocasiunea acestei visite, voindu se arete plebeiloru din Pest'a ce e „esprit“-ulu vienezu, enara familiei Schlesinger intre altele si câte o „causa celebra“ si depinsé faciarnici'a si infidelitatea barbatiloru, cu cele mai negre colori. — Stefani'a ascultá aceste lucruri ca cev'a nou si ne mai pomenitu, observá inse eneratórei, cá nu toti barbatii suntú ast'felii.

Vienes'a risé cu hohotu, la acésta observatiune, si apoi reflectá :

— Cându am fostu in septemanele de miere, tóte am fostu de parerea t'a, scumpa Stefania, — dar' se me credi ca n'ai aflá nici un'a femeia, care in câte'vea luni séu multu intr'unu anu se nu-si schimbe parerea. — Domnii barbati se ingrigiescu, cá femeile se nu se legene multu tempu in asemeni ilussiuni copilaresci. Nici alu teu nu va face esceptiune, credeme scump'a mea!

Acést'a sementia dede de pamentu roditoriu in anim'a Stefaniei, care — póte căm erá dispusa spre reulu vietiei familiare, spre gelósia.

Diu'a cugetandu totu mereu la cuvintele con-sangenei s'ale, incepú a supune la o critica severa tóte cuvintele si tóte faptele lui Turdanu. — Lu-mea e asié, precum 'ti-o aréta ochilarii, prin care te niti la ea.

Stefani'a se uitá prin ochilarii gelosiei stér-nite prin nescie vorbe neprecumpeñite a unei mu-ieri neintielepte; ce mirare dara, că ea in tóta miscarea, ba chiar' si in totu cuventulu lui Turdanu aflá cev'a nelini:citoriu. Déca intardiá a veni a-casa din deregatoria numai cu unu minutu, ea 'lu intrebá cu de-amenu:itulu că unde a remasu si pentru-ce?

Turdanu raspundea liniscitu, cá omulu nevinovatu, care nu are nemicu de tainditu, — dar' ce mare fú mirarea lui, cândá vediú pre faci'a so-ciei s'ale, că ea nu dá crediamentu cuvintelorui. — La inceputu 'si facea petrecere din totu lucrulu, ba inca observandu, că acést'a indoiéla a femeiei urméza din gelosi'a amorului seu, erá mândru chiar', magulindu acést'a vanitatii lui personali; mai tar-diu inse, candu soci'a s'a maltratata de vermele ne-increderei ajunsé, pana a-i spune in facia, că nu dá crediamentu cuvintelorui, incepú a-lu cuprinde o nelinisece seriósa. Dinsulu nice nu intardiá a face atenta pre soci'a s'a la morbulu periculosu, ce a luatú potere asupr'a ei, si la necuviinti'a vatematória ce comite prin ace'a, că trage la indoiéla sinceritatea semtiemintelorui si cuvintelorui lui.

Dinsulu i esplicá, ca unu bárbatu cu caracteru că elu nu vorbesce neadeveruri nici candu i-ar fi pusa la intebare viéti'a séu venitoriulu.

Nefericit'a muhere, pâna-i audiá vócea profun-du-seriósa si convingatória si vedea faci'a contrasa de dorere sufletéscu alui Turdanu, credea si se liniscea ba inca a uneori, indemnata de amorulu ei nemarginitu pentru Turdanu si de angerulu ei celu bunu, se rogá se o ierte si apromitea între lacrimi, că nu-lu va mai maltratá cu gelos'a ei nefondata; dar' acestoru minute de desceptare urmáu óre in-tregi de torture causate de gelo:ia consumatória, care i sbiciniá anim'a pâna la nebunia.

Turdanu care considerá muherea de unu an-geru intrupatu, — ce are menirea de-a potóli pa-tianiiile si a indreptá moravurile vietiei sociali si a fi aici pre pamentu reprezentant'a blandetiei si a indurarei si apostolulu amorului celui mai curatu, semti o nespusa dorere, vediéndu că idolulu ca-ruia i-a redicatu altariu in profundulu animei sale inocinte si i-i tamáia, adorandu-o si incungiuran-du-o cu tóte semnele unei veneratiuni nemarginite. — Pentru o natura atátu de poetica in amoru, că si a lui Turdanu, a trebuitu se fia nespusu de dore-

rosu a se impacá cu ide'a, ca adorat'a sa Stefania nu este acea fiintia perfecta, despre care visá elu că teneru, că i-va inspirá cand-va sémzieméntulu divinulu alu amorului. Sórtea inse, care de multe-ori 'si face placerea de a derimá totu ce au ziditu ilusiunile nóstre si a ne cercetá chiar' cu contra-riulu aceluor lucruri, cari ne indatinasemu a-le cu-prinde in credeulu fericitei nóstre, — rezervase bietulu Turdanu pentru amagiri si mai amare. Elu trebuia se se convinga din ce in ce mai multu, că muherea lui nu numai că nu e idealulu visatu de dinsulu, ci din contra e una dintre cele mai nesu-feribile nature muieresci.

Scen'a urmá dupa scena. Nu trecea dí că se nu aiba de a-si dá unulu-altui'a esplicatiuni dintre cele mai neplacute.

Gelosi'a e fórte inventiósá. Cause, de si numai imagnate, nu lipsiau nici-odata nefericitei muieri spre a provocá scene. Odata intardiarea in oficiu, altadata mergerea la preambulare, amentirea cutarei femeii ori privirea in teatru spre vre-o loge, in care se aflá vre-o muhere séu féta tenera; alta data éra salutarea unui colegu, care trecea cu soci'a sa pre lângá ei, ori amentirea vietiei pacnice si fericite a unoru casatoriti cunoscuti, ma chiar' si privirea pre feréstra in stada.

Viéti'a lui Turdanu ajunsé a fi nesuportabila; nu mai potea se face nemicu fără se p:óce vre-o scena neplacuta séu celu pucinu o alusiune vate-matória. Scénele aceste de nenumerate-ori repetate ajunsera a-lu scóte si pre elu din indelunga-rab-darea ce o avusesé pâna aci cá unu barbatu cu simtieminte nobile si caracteru inaltu. Vatematu in amorulu seu curatu catra o fiintia, care nu scia, se pretiuiesca acestu tesauru, — vatematu in ca-racterulu seu prin presupunerile cele mai injurióse, caroru li se dá din partea socii s'ale espresiuni de acelea, pentru cari dela unu barbatu ar' fi pretinsú satisfactiune pe viéti'a pe mórte, — audiéndu invectivele cele mai de josu adresate celoru mai stimabile muieri din cunoscienti'a s'a, pre langa tóta incercarea s'a, de a se predominí pre sene-si, erumpea a uneori si necrutiéndu nemic'a in mani'a s'a tie-neu socii sale lectiuni in terminii cei mai necru-crutiatori, presemiéndu-i oglind'a tienutei ei ne-demne de o femeia culta.

Dupa erumperi de aceste se semtiá trupesce si sufletesce frantu si umilitu inaintea sa. Elu, care avea atátu de esagerate idei despre nobiéti'a ani-mei si tactulu finu proprie muierei culte, precumu si despre respectulu ce detoresce barbatulu fie-ca-rei muieri si deosebitu socii s'ale, se fia silitu, iritatu pana la furia, a se folosi de espresiuni ne-crutiatórie facia de o muhere si acést'a muhere se fia din nenorocire chiar' soci'a sa!

Turdanu vedea, că soci'a s'a nu se va redică nici-odata la modulu seu de a cugetá si judecă faptele altor'a; din contra, ea se silesce a-lu trage si pre elu la inferioritatea s'a. Elu sêmntiá, ca acésta viéctia atátu de contraria ideiloru sale si caracterului seu cu torturele ei sufletesci de tóte dilele 'lu va duce séu in cas'a nebuniloru séu in braciaie desperatiunei.

'Si pierdusè tóta voi'a de a mai traf. Acasa erá tristu si inchisu, — in oficiu distrasu si fara picu de zelu. Superiorii si colegii lui multu se miráu de stramutarea, prin care trecuse Turdanu de cându s'a insuratu. Socrii sei asemenea. Acesti'a nu-si poteau esplicá faci'a totu-deauna profundu seriósa si melancolica a lui Turdanu si ace'a infrângere de care se vedea a fi atinsa tóta fiinti'a lui. Cugetáu că patimesce in cev'a morbu, si in acésta credintia f-i intariá si paliditatea feciei lui. La intrebarile loru de cumv'a e morbosu, elu respundea afirmativu, numai cá se scape de intrebarile loru genante. Nu-i conveniá nici decumu se acuse pre soci'a s'a. I-se parea, că acusanu-o ar' rupe sí elu câte o bucata din acelu paliu maretiu de veneratiune si iubire, cu care imbrácasè in imaginatiunea s'a pe muierea acést'a la inceputu asié de tare iubita si stimata. — Nu-i erá cu potintia se atenteze la acele sdrentie, cari le mai lasase tienst'a nedemna a socii sale *din acelu paliu odinióra atátu de maretiu.*

Stefani'a prelânga tóte torturele s'ale sufletesci, totu se sfiá se descopere mamei sale adeverulu. In urma rogamințele si lacrimile mamei invinsera sfié'a fetei, — ea i aretá icóna trista a animei sale.

Betran'a se spariá aflându ce sierpe veninosu a intratu in paradisulu fericirei casnice a prunciloru sei. Ea se silí, a convinge pre Stefani'a, că facia de caracterulu lui Turdanu nu póte se aiba causa fundata de a fi gelósa; sí cá o femeia intielépta nici candu nu se cuvine se fia gelósa séu si déca ar' fi ace'a nu trebue se o arete lunei si cu atátu mai pucinu barbatului seu.

Stefani'a convinse prin adeverulu cuvintelor mamei sale, i apromise cu lacrimi in ochi, ca recunoscându sí ea calea ratacita, pre care apucase, in venitoriu se va îndreptá.

Intre tenerii socii urmá o scena de impacare despre care ai fi crediutu că e o legatura nóua de amoru inchiata intre dóue anime, ce incepu-se a se instrainá.

Turdanu doriá din adênculu animei sale, că acésta impacare se fia durabila.

Betranulu Schlesinger intielegêndu despre ne-casulu prunciloru prin soci'a s'a, numai decátu cercá pe Turdanu si-lu orientá in privinti'a causei acestei aparitiuni triste in casatori'a sa. I spuse cá Stefani'a cá fêta mica fôrte tenera si cá unic'a

loru bucuria in betranetie, tienst'a totu in giurulu loru, nu si-a potutu cascigá de locu pracs'a in viéctia si cá amorulu ei celu nemarginitu pentru elu si cuvintele nesocotite ale unei femei nebune a inpinsu-o si o impingu spre acea slabitiune. 'Si esprimá speranti'a, ca cu tempulu mintea mai matura a Stefaniei si invetiaturile loru voru face se dispara acestu noru greu depre cériulu viéctiei loru casnice; apoi 'lu rogá, se fia indulgentu facia de acésta slabitiune a ei si in casuri de lipsa se useze de frumosulu dreptu a celui mai tare facia de celu mai slabu — de iertare. Turdanu asigurá pre betranulu si ingrigiatulu parinte, că nimene n'ar' fi mai fericitu decátu elu, déca Stefani'a ar' scapá de acelu verme, pre care 'lu pórtá si nutresce in sinu, si ca elu va face tóte, câte se potu asceptá dela unu sociu sinceru, iubitoriu si barbatu de caracteru.

Pacea familiei erá deci restabilita remaneá numai cá se fia si durabila.

Ei, dar' inimiculu eternu alu pabei dintre ómeni nu dórme; — si celu alu consociloru de sí dormiá, totu nu erá mortu.

Trecurá cateva septamani in pace, emotiunile impacarei din urma nu mai vibráu in anime, — propunerile de a fi mai intiepti in venitoriu inca slabisera, póte fiindu-ca nu erá la ce se se deprinda. Si apoi cându dormu padiele vine inimiculu.

Intr'o séra dupa cina Turdanu dise socii sale:

— Am se iesu draga.

— Unde, acuma la siepte óre? intrebá soci'a intr'unu tonu, care tradá invederatu, cumcá intrebatori'a nu-si mai aduce aminte de propusale-i salutarie.

— Am promis unu prietenu, ca vomu conveni la teatrulu nationalu si vomu petrece câteva óre impreuna — response Turdanu.

— Ce prietenu póte se fia acel'a, care nu te cerca pe tine acasa, ci te citéza la teatru? fú nou'a intrebare, deasta-data ironica.

La acestu tonu Turdanu sêmntia, ca i-se urca sangele la capu, — se predomni totusi si response cu tonu liniscitu.

— E unu compatriotu si cunoscutu alu mieu, care acuma vení antáia-data la Pest'a din Ardélu si n'a avutu inca tempu de a ne face visit'a; m'a cercatu in oficiu si acolo am convorbitu, se petrecemu sér'a mai multi romani la olalta.

— Esti de dóue óre acasa numai acuma 'mi descoperi acést'a, candu esti gata de plecatu; — mi se pare barbata, ca n'ai fi bunu de romantieriu, de ora-ce o istorióra atátu de simpla 'ti face o spargere de capu de dóue óre, — dise Stefani'a, privindu plina de mania la Turdanu.

— Mi se pare, ca tu éra recadi in tonulu teu vatematoriu, cá se nu dieu insultatoriu, care,

precumu bine scii, me revólta. Se vorbimú cá ómeni cu minte si apoi ne vomu intielege. Intréba-me ori-candu, ce vei vré, dar' in tonu cuvenintiosu si apoi crede, ce 'ti voiu spune, cá eu nam mintitu in viétia mea, nici voiu minti candu-va. Se scii, cá nemicu nu me vatema mai tare, decâtu candu trage cineva la indoiéla adeverulu cuvintelu mele. Acést'a n'am suferit'o pâna acum dela nime, numai dela soci'a mea, pentru care ar' trebúi se fia evangeliu cuvintele mele. Afla acum'a, ca n'am socotitu lucrulu acest'a asié de ponderosu, cá se te pregatescu la elu cu óre mai inainte.

Desarmata prin vorbele cele moderate dar' fórte serióse ale sociului seu, maltratata prin gelosia tener'a femeia încercá pre alta cale a ajunge la scopu. Facú facia blanda si sumisa, apoi imple-tindu-si mânile in giurulu grumaziloru lui Turdanu, díse cu dulcétia:

— Nu te superá pre mine, draga barbatiele, scii, cá sum une-ori nebunataca, pentruca te iubescu preste mesura. Érta-me si, cá se vediu, cá nu esti maniosu pe mine, du-me cu tine la teatru. Si asié n'amu fostu de multu impreuna. Asié dara ca vomu merge lá olalta?

— Bucurosú te-asíu duce — díse Turdanu — dar' dupa teatru noi ni-amu duce la locul de con-venire si eu nu voi poté, déca víi si tu, cá-ci va trebúi se te petrecu acasa, apoi nu ni-amu ingri-gítu nici de bilete nici de birja si tempulu e in-aintatu sí nespusu de reu.

— Nu ni trebue nici o birja, vomu merge la olalta bratiu de bratiu, bilete voru fi bune de cari vomu aflá la cassa — díse tener'a femeia, care dejá incepuse a face pregatiri pentru esíre.

— Draga, — díse Turdanu, — lasa astadi teatrulu, cá tempulu e de totu urítu. Nu este cu potintia se ésa femeia si se ajunga pâna la teatru fără birja; — mâne séu candu vei dorí, potemu se ne ingrigímu inainte de locu si alte trebuintiése si apoi se mergemu la olalta.

— Dar' eu vréu astadi — respunsè cu as-prime femeia — audi tu barbate, — eu vréu! Vréu se vediu pentru cine nu suferi tu, cá muierea ta legiuita se mérga cu tine; de dragulu cui affi tu atâte piedece pentru esírea mea; vréu se vediu, cui me sacrificiu!

— Acum e a dou'a-óra in sér'a acést'a, cá me faci mintiunosú; credu, cá pentru o séra e des-tulu; nu voiu se audu acésta si a trei'a-óra. Me recomendu! díse Turdanu si-si pusè mân'a pre pe-laria.

Tener'a femeia intr'o clipita 'si aruncá man-téu'a pre umeri si o pelaria pre capu si stá gata se plece cu Turdanu.

— Voiesci dara se provoci o scena, chiar' in audiulu si presentia servitoriloru, ba póte se o duci si pe strada? Ei, bine. Eca ti-spunu pe urma cev'a: insémnati-o bine. Eu mam urítu cu acést'a viétia. M'am urítu se fíu supravighiatu cá unu arestantu séu copilu reu. M'am urítu se fíu insultatu la tóta vorb'a. Sum stapénulu faptelu mele, nu sum respundietoriu pentru ele decâtu cosciintiei mele. Pân'acum'a am probatu si facutu tóte, cá se fia bine; vedu, cá pace intre noi nu va fi, pâna-ce nu me voi face jocarei'a capricialoru si ne-bunielu tale. La acést'a inse n'amu nici o voia. De acum inainte voiu face dar', ce 'mi va placé tu inca fá ce vei voí, precumu se vede cugeti ca me vei intimidá si supune launelu t'ale prin gróz'a de-a ne face altmintrea de scandalulu si risulu lumei. Te vei insielá, ti-o spunu inainte. Nu-mi pasa nici de acestea. Mai bine acestea, decâtu se fíu sclavulu tónelu tale. Adio.

Cu aceste Turdanu parasi chili'a si tremu-rându de mania esí la strada. — Nefericita femeia in credintia ca sociulu ei va se o insiele, grabí dupa elu.

(Va urmá)

G. SACLESIANU,

### D.-rei Corneli'a P...

De ce se-ti spunu copila, c'asiá esci de placuta  
Cá-unu angeru, cá o nimpha de mene 'n visu veduta,  
Cá mândr'a aurora cându se ivesce 'n diori,  
Cá flórea cea mai casta, cá crinulu intre flori?

De ce se-ti spunu c'-ai facia cá néu'a de albastra,  
Si ochi ce-'n stralucire intrecu p'a noptii astra,  
Si-o rumena guritia, si buze subítrele  
Ce cându zimbescu te-ncánta, te umplu de placere?..

Si c'-ai unu peru subítre, cá firulu de metasa  
Ce 'n plete aurie pe umeri-ti se lasa,  
Si unu sénu cá alabastrulu... Si-o talia marétia...  
Si-unu versu de filomela ce-'n alte lumi te-'naltia?

Cá-ci ce suntu tóte aceste?... decoru ce 'ncetu dispare  
Cându sórtea te ataca, in órele amare,  
Si nu remâne 'n locu-i decâtu o suferintia...  
Si 'n ea, — ca-ai fostu frumósa si adi nu esci, — o caintia!...

Ci-ti spunu, ca-ai sufletu nobilu ce scie se iubésca...  
O anima fidela, si buna, angerésca,  
Iubire de natiune, credintia 'n Domnedieu,  
Si aceste-su ornamentu neperitoriu alu teu!..

## REBUNAREA.

— Drama originala in 5 acte. —

### ACTULU I.

#### SCENA XI.

*Martha:*

Da urméza-ti, dar' se şci că din momentul in care te-am vediutu pentru prim'adata, totu ce am avutu mai pretiuitu in lume ai fostu d-t'a, fericirea mea mi s'au parutu legata de persón'a domniei-t'ale... Speran-tile, visurile miele in d-t'a le priviamu implininde că-ci te iubeamu!... Oh! ceriule, ce grozava desamagire!

*Teodoru:*

M'ai iubitu!? Oh! nefericitulu de mene! Pentruce a trebuitu se me iubesci?

*Marth'a:*

Te iubiamu si te iubescu, Teodore, pâna la nebunie, cu sufletu cu minte, cu anima; — si cugetele mele eráu pururea la d-t'a...

*Teodoru:*

Totu ce potu face madama, este ca 'ti multiemescu, si declaru că nu am fostu si nu sum demnu de iubirea, dar' nici macaru de simpathi'a d-t'ale, unic'a consolare ce-ti potu da este adênc'a mea compatimire.

*Marth'a:*

Fericirea mea erá legata de vederea d-t'ale, — natur'a amortita nu ascépta cu mai mare doru primavér'a, nici caletoriulu obositu isvorulu recoritoriu, nici florile lumin'a si caldur'a sórelui, cum te doriau eu pre domni'a t'a, că-ci d-t'a erái sórele fericirei mele. Oh! nebun'a de mine... Oh! ceriule óre ce am gresitu de me pedepsesci atátu de infricosiatu. Anim'a mea, avuti'a mea mi s'au parutu create pentru fericirea domniei t'ale si viéti'a mea numai pentru placerile d-t'ale... Aceste sêntieminte mi-au dictatu epistolele celea multe, pre cari d-t'a ai fostu destulu de galantu a le primí si a si raspunde la ele.

*Teodoru:*

E dreptu madama, — dar' nu me invinuf, te rogu in numele cerii. La prim'a epistola ti-am respunsu, pentru-cá am cugetatu de neaventiosu a nu raspunde la scrisórea unei dame, — la a dóu'a nu ti-am respunsu cu atentiune de a remané lucrulu intr'-atát'a, — madam'a inse nu a incetatu a-mi scrie si mai departe, pe lângá tóte respunsurile reci a le mele; in urma 'mi trimiti declararea, si me poftesci aici, si eu vinu...

*Marth'a:*

Vii, si acél'a, care ai fostu sórele vietiei miele, 'mi faci viéti'a intunecata... Acél'a pentru care anim'a mea bate, si ar' fi batutu pâna la ultima resuflare vine si strapunge acésta anima si o calca in petióre. Vii, si cu o racéla de anima ne mai pomenita, 'mi arunci in obrazi amorulu, anim'a si fericirea mea puse la petiórele d-t'ale.

*Teodoru:*

Dar' madama, iarta-me că inca-odata am se fiu sinceru. Eu sum de vina că iubescu pre alt'a, — dar' potu eu se demandu animei miele?

*Marth'a:*

Iubesci pre alt'a si pre mine me respingi! Ei bine respinge-me si fii fericitu. Nefericirea mea fía fericirea domniei t'ale, si pe ruinele animei miele edifica-ti acésta fericire. Dar' cugeta că rusinea ce-mi faci, respin-

ganđu-mi mân'a, despretiindu-mi averea suntu destule cause, că amorulu se-lu inlocuiesca ur'a si iubirea se se prefaca veninu, — apoi o muiere despretiuita si respinsa, inca nu e lipsita de tóta puterea de-a face reu.

*Teodoru:*

Amenintia madama cătu vei vré, đeca va fi vorba se me casatorescu, nu me voiu casatorí pentru avere, ci me voiu casatorí că se iubescu si se fiu iubitu, — apoi eu iubescu si sum iubitu, si cu aceste am finitu. Adio!

*Marth'a:*

(la o parte) Da, a avutu dreptu servitoriulu. (tare) Asiá e, d-t'a esci fericitu, că-ci iubesci si esci iubitu. Eu am iubitu, si mai respinsu, m'ai respinsu fora indurare. D-t'a esci fericitu si eu sum cea mai nefericita fianta de pre pamentu. Eu am fostu cersitóre, mi-am cersitu fericirea dela d-t'a. Si d-t'a mai respinsu. Oh! că nu mi se rumpe anim'a de rusine si dorere. Dar' nu! Iubirea nu póte se aiba mai multu locu in o anima despretiuita... Actiunea domniei t'ale trebue se produca o reactiune amesurata, — am mintitu gróznicu, nicipându nu te-am iubitu, — te-am urítu fora margine, te urescu si te voiu urí in veci.

*Teodoru:*

Nu te-am iubitu nici-cându mai multu decátu pre o amica, si nu te voiu poté iubi nici-candu mai multu decátu pre o amica, — nu te-am urítu, nu te urescu si nu te voiu urí! Inca un'a madama, éta episoalele ce mi le-ai trimisu, tí le-am re-adusu eu insu-mi si cu ast'a 'mi este superflua presinti'a in acésta casa. (voiesee se plece.)

*Marth'a:*

Stái se-ti redau si eu pre a d-t'ale, — nu vréu se remana nici urma de suvenire pe aici dela a d-t'a, că-ci ori-ce ar' fi mi-ar' radeschide ran'a si mi-ar' mai mari durerea. Ba nu! nu tí le-oiu redá, lasa se am ce se-mi aduca aminte in totu momentulu respingerea si rusinea ce a suferitu in cas'a s'a, unic'a si bogat'a fíica a repausatului banchiru Dimitrescu.

*Teodoru:*

Fá cum 'ti place madama, dar' credu că acum'a am finitu!

*Marth'a:*

Pentru totu-de-a-un'a domnulu mieu!  
Petrescu (ese fora a díce cev'a)

#### SCENA XII.

*Marth'a:*

Oh! Ce se me facu? (se duce catra usia; apoi se re'ntórce totu impedecându-se) Oh! cum nu cade ceriulu asupr'a mea, cum nu se deschide pamêntulu că se me inghita de via — de ce nu-mi inghiacia sangele in vine, ce va díce lumea, ce voru díce amicele mele catra cari me-am falstu de-atâtea ori cu amorulu lui Teodoru Petrescu. Cum voiu se incugiuru ocar'a si batjocur'a ómeniloru. Mâne, poimâne, ba póte astadi totu orasiulu va fi plinu cu vestea respingerei mele, respingerea unicei si bogatei fíica a banchirului Dimitrescu. Oh! că nu potu morí. (lesína)

(Va urmá.)

## Cum te-am cautatu . . .

Cum te-am cautatu eu draga  
O dî si-o nópte 'ntréga  
Amblându si întrebându  
De aeru si de vântu,  
De luna si de sóre,  
De paseri cântatóre,  
De stele si de nori,  
De frundie si de flori,  
Cà unde te-asiu affá  
Pe tine scump'a mea?!

Mandrulocu 14/11 1881.

Si tóte au tacutu,  
Nici un'a n'a scîutu  
Se-mi spuna de traiesci  
Si 'n care lume esci?  
Gandeam cà te-am pierdutu,  
Se nu te am mai multu,  
Si-asia m'a-ajunsu unu doru  
Incâtu erám se moru,  
De nu mi te spunea  
Anim'a, drag'a mea  
Cà esci acolo 'n ea!

ION TRIPA.

## Hei! copila copilitia...

Hei! copila copilitia  
En' mai dà-mi a t'a guritia,  
Cà me juru pe ori-ce 'n lume  
Cà-oiu lasá averi, renume,  
Si-oiu grabi la sênulu teu;  
Preste munti, preste coline,  
Preste vai cu riuri line,  
Si-omu traí in fericire  
Intre farmeci de iubire  
Sarutându-ne mereu!

Hei! copila copilitia  
De voiesci a-mi fi dragutia,  
Vino ici la mene 'n braçia,  
Se me nitu la tene 'n façia  
In celu raiu desfatatoriu;  
Se-ti mancu merea din guritia.  
Si ochii de sub fruntitia  
Si se-ti spunu, cum pentru tene  
Animióra 'n sinu la mene,  
Arde 'n focu consumatoriu!

Hei! copila copilitia  
Ochii tei si a ta guritia,  
M'a raiutu in animióra  
Si-apoi ran'a me omóra;  
Vino dar' angeru cerescu!  
Si-mi mai da o sarutare,  
Dulce lécu de vindecare,  
Se te stringu pe langa mene  
Asia cum voiu sci mai bene  
Si 'n eternu se te iubescu!

Arda-te foculu copila!  
Ce-mi facui cu tene sila?...  
Cà-ci decându pe-a mele braçia  
Te-am tienutu, peste-a mea viétia  
S'a ivitu unu negru noru;  
Sórele nu-mi mai zimbesce,  
Flórea nu-mi mai infloresce,  
Diu'a trece, diu'a vine  
Gândulu meu e totu la tene  
Si te chemá, ardiendu de doru!

Hei! copila copilitia  
Déca tu ai altu baditia?!  
Vai! manca-te-ar si pe tene  
Dorulu meu, si alu meu bene,  
Cà se nu ai pe pamentu  
Viétia lina fericita  
Ci de-amantu-ti parasita  
In dorere si in gele  
Se totu versi la lacrimile:  
Paná vei intrá 'n morm'ntu!...

FL. SELAGEANU.

## Nóptea.

Candu nóptea se cobóra din ceriulu luminosu  
Si-acopere pamentulu c'unu velu misteriosu:  
Mi-place 'n acea óra se cantu in ceriu la stele;  
Asiu stá o nópte 'ntréga privindu numai la ele.  
Si 'n sinulu meu atunce s'aprinde-unu tainicu doru:  
Asiu vré se lasu pamentulu, in stele-asiu vré se sboru!..

O nópte-i si a nóstra viétia pre pamentu...  
Er' dulcile sperantie cu zimbetulu loru blandu  
Suntu stele tremurande, ce nóptea luminéza...  
Din valea suferintiei sermanulu moritoru  
Cum cauta de cu dulce la tainic'a loru radia,  
Si cum ar'vrea se mérga la dinsele in sboru!..

O, candu voru trece óre ai noptii reci fiori!..  
Departa-i inca tempulu doritei aurori,  
Candu radiale acestoru palide stelisióre  
Voru fi intumecate de-a sórelui splendóre,  
Candu sórele curatei, eternei fericiri  
Implé-va lumea tóta cu-a sale straluciri!...

PETRU DULFU.

## Le'a séu amoru si onóre.

Romanu de Elis'a Modrach.

(Urmare.)

XXI.

## In padurice.

In acésta nópte Le'a nu avù nici o óra de odichna.  
In demaneti'a urnatória, precându róu'a inca luci'a pre  
iérb'a verde, dins'a esi in umbr'a recoritória a paduriceii.  
Sórele de Augustu luminá cu mandria si unu vântu resta-  
tauratoriu, atingea usioru faci'a ei aprinsa.

Inainte de a intrá in padure se uitá in giuru de  
sene. Turnurile patru-anghularie din Verdun Royal se  
redicáu preste corónele arboriloru gigantici. Ea deschise  
portiti'a si disparù intre arbori.

Acesti'a eráu inalti si desj, cu ramuri mari si frun-  
dia abundaute si cu trupini poternice, scorburose, cren-  
gile loru aternáu pâna pre iérba lunga si tufósa.

Unu riuletiu cristalinu sierpuiá prin padure mur-  
murându langa acarui tiermu se puse Le'a pre pagiste.  
Dupa acésta nópte fora somnu semtiá doreri de capu,  
anim'a-i erá emotionata de mfi de semtieminte deosebite.

Óre-lu iubiá? Pentru ce-si punca acésta întrebare?  
Ea-lu iubiá, — dar'ea se cutremurá p n ru acestu amoru  
si togmai pentru-cà 'lu iubiá, se temeá a-si marturisi  
acést'a. Abia potea cugetá la elu si in modesti'a ei ti-  
mida neci nu luá in consideratiune valórea frumsetiei

sale personali, gratiile si insusirile ei rari. — Ea esamina cu scumpetate motivele, cari ar' fi potutu incatená pe Arleigh.

Elu descindea din un'a din cele mai vechi familii ále Angliei; — erá frumosu si avutu, indiestratu cu cele mai mari si mai nobile talente, si totusiu o iubiá, totusiu se scobori din pusetiunea lui inalta, spre a-i oferí anim'a, carea dinsa numai si numai din consideratiune catra elu, voiá a o respinge. Problem'a acést'a inse erá fórte grea. Ea se puse langa marginea riuletiului si póte cá ántáia óra in viét'a ei monotóna, se escità in inter-nulu ei unu sentiementu de neindestulire séu mai multu o dorentia de a fi in alta stare, de a se poté mandrí cu o nascere nobila si cu insusíri distinse, cá asia se pota fi mai aprópe de elu. Cátu de fericita ar' fi fostu atunci, — cátu de superba de amorulu seu, — cu cáta placere si-ar' fi dedicatu lui intréga viét'a ei juna! Aceste tóte inse nu eráu conformu dorentiei sale, lucrulu celu mai pretiosu, ce í-lu potea oferí erá amorulu seu nemarginitu, dar' acést'a nu potea se-i fia, decátu fatalu, — si tocmái, precándu se ocupá cu aceste cugete si ochii ei albastrí straluciau in lacrimi fierbinti, 'lu vedíu inaintea s'a.

Ea nu se uimí de locu, cá-ci i erá cu totulu propriu, — dínsulu erá o parte a fientiei sale, incátu nu s'ar' fi miratu neci candu la vederea lui. Elu se apropiá de dens'a in linisce.

— Scumpa Lea, faci'a ta e palida si ochii-ti suntu plini de lacrimi. Ce-ti este? Ce te-a adusu aci in acést'a óra neindatinata? Ce dorere a straformatu rosele tale in lilií?

— Nu am neci o dorere, lord Arleigh, respunse ea. Am venitu aci numai cá se meditezú?

— *Ce se meditezi, scumpa mea? ea inrosí.*

Acé'a nu ti-o potu spune, respunse ea. Nu ai dreptu a pretinde, cá se-ti impartasiescu tóte.

— Nu-mi impartasiesci nemic'a, Lea? Câteva cvente din gur'a t'a m'ar' face celu mai fericitu muritoriu si tu nu voiesci a mile díce.

La aceste cuvinte confidentiali se apropiá mai tare de díns'a, — ochii ei se plecara inaintea focului, ce ardea in privirile lui.

— Scump'a mea Lea, díse elu, concrede-mi cá se-ti imploru amorulu. Dámi-lu si voiú fi indestulitu. Tu me consideri de superbu, continuá dínsulu, si éta, eu nu sum neci pre diumetate atátu de superbu, cá tine, dulcea mea Lea. Tu-mi denegi anim'a ta, si ore pentru ce? Din caus'a superbiei tale. Nutresci acea idea nebuna, ca diferenti'a pusetiunei nóstre socialí trebue se ne departe pentru totudeaun'a, si in acést'a retacesci fórte, cá-ci amorulu nu cunósce atunci diferintia.

— Dar' lumea o cunósce, replicá ea.

— Lumea! repetí elu cu dispretiu. Lauda ceriului eu nu depindu de ea in neci unu modu! Ce-mi pasa mie de lume?

— Dar' tu trebue se iái in consideratiune numele teu si onórea familiei tale mai multu, decátu lumea, díse ea.

— Asupr'a acestui punctu te voiú rogá, scump'a mea, cá se-mi concedi mie judecá'a, observá elu.

Ea se incliná cu umilintia.

— Onórea numelui meu si a familiei miele o pretiescu mai pre susu de tóte, díse lordulu Arleigh. Acést'a nu a fostu neci candu vatemata si rogu pre Atotuputintele cá se o pastreze in eternu nemaiculata. Voiescu se fiu togmai asia de francu cá si tene. Desf' mi esti mai scumpa, decátu ori si ce in lume, totu nu te-asi

rogá neci candu se-mi fii sociá, decumv'a asiu crede, cá prin ace'a s'ar' aruncá cea mai mica umbra asupra onorei familiei miele séu déca prin ace'a s'ar' maculá cátu de pucinu numele meu, dar' in asiá ceva nu credu. Sum de totu onestu. Tu scí, cá-ti cunoscu nefericit'a istoria, dar' nu aflu in ea nemicu ce ni-ar' poté despartí deolalta.

Le'a se parea impacienta, dar' lordulu continuá:

— Ascultá-me Lea, si te increde in cvintete miele, chiar' si atunci candu asiu sta cu tene inaintea altariului si tienendu-ti mânilé intr'ale miele ar' fi se esprimu numai juramentulu de casatoria, déca dícu in acelu momentu asiu aflá ceva vatematoriu pentru glori'a si onórea neamului meu, — fora de neci o siovaire, te-asíu rogá cá se me absolvi de promisiune. — Credí-me?

— Da, respunse ea incetu, te credu.

— Si apoi pentru-ce totusiu nu voiesci a te increde in mene pe deplinu? 'Ti cunoscu istori'a, carea neci decátu nu e nóua. O scíu din cuventu in cuventu si potu judecá asupr'a ei cu tóta esactitatea. O-am esaminatu cu scrupulositate, cá-ci nu voiam a luá lucrulu superficialu si đupa ce am medítatu profundu am venitu la convingere, cá nu esistu nici cea mai mica cauza pentru de-a ne instrainá unulu de catra altulu; Vedi scump'a mea, cá poti avé incredere deplina in mine, deóre-ce intre noi nu esista neci unu impiedecamentu de casatoria.

— Dar' fi-vei totudeun'a de acést'a parere? Nu vá vení unu tempu, candu aducerea amente de tatalu meu...

— Tacere, tacere, díse elu amicabilu. Acést'a se nu o mai amintimu, 'Ti marturisescu sinceru, cá nu-mi pasa de vá scí tóta lumea istori'a ta. Eu o cunoscu, asemenea si principele si principes'a. Nu-i nici o lipsa se o afie si altii si crede-me, Lea, ca ne va fi prea asiorn a trece cu tacerea. Cum se me caiescu cánd-va de acestu pasíu, cá-ci in ochii miei istori'a ta neci candu nu póte se capete o insemnetate mai profunda, decátu acé'a ce o are in adeveru.

Elu se oprí, cáci ochii ei albastrí se indreptará asupr'a lui cu melancolia.

— Ce ti-e Lea? întrebá elu cu blandetia.

— Asíu dorí, se-ti enarezu cu acuratetia tóte, cum a ajunsu bun'a si bland'a mea mama a se casatorí cu tatalu meu si cum a venitu elu in tentatiune si a cadíutu. Fimi-vá permisú se-ti enarezu, lord Arleigh?

— Ba, respunse elu đupa o pauza. Asíu mai dorí se nu o audu, principes'a mi-a impartasítu tóte. Crede-me cá e mai bene, déca vomu dá cu totulu uitarei intréga istori'a; déca asíu fi doritu se o audu, te-asíu fi întrebatu.

— Asíu fi fórte liniscíta, díse ea, cá-ci atunci asíu scí, cá nu subverséza neci o ratacire.

— Neci o ratacire nu e posibila, sufletulu meu, — principes'a mi-a spusú tóte si ea de siguru nu se afla in ratacire.

— Nu, — ea cunósce intréga istoria dela inceputu pâna la fine. Déca ti-a enarat'o díns'a, atunci trebue se fi bene informatu despre tóte.

— De siguru, si deórece scíu tóte, am venitu aci spre a te rogá, cá se me fericesci, cu amorulu teu si se-tí dai consensulu spre a devení soci'a mea iubita. O Lea, nu sustiene si mai departe intre noi pariatele de despartíre de pâna aci.

Elu o vedíu, cumu tremura si siovaesce.

— Intípuesce-ti numai Lea, ce viétia amu avé de a duce despartíti de catra olalta. Tu a-i trebú se-ti

petreci tóta viéti'a la principes'a, căci prelanga tóta fric'a si sfiel'a t'a totusiu am venitu la convingere, că tu me iubesci si că neci cându nu ti-ai oferit anim'a altui barbatu. Atunci esistentia t'a ar' fi unu sfru lungu de intristari si nicairi nu ai poté aflá mangaiere si indesultire.

— Acést'a e adeveratu, respunsè ea superata.

— De siguru e adeveratu. Si ce s'ar' alege din mene? Sórele si-ar' pierde pentru mine stralucirea s'a, lumea ar' deveni unu desiertu si din viéti'a mea ar' disparé orice radiu de bucuria. O, Lea! fă-me fericitu si-mi oferese anim'a t'a.

— Ace'a e a ta! — dîse ea fora reserva.

— Si óre pentru-ce nu voiesci se devîni soci'a mea?

Ea repasî tremurându si deveni palida cá mórtea.

— Pentru-ce nu voiesci se fîi soci'a mea? repetî densulu.

— Numai pentru benele teu, dicea ea. Nu observi tu acést'a? Nu o poti pricepe?

— Pentru bi-tele meu. Atunci dara te potu considerá cá pre unu imperiu cuceritu, si se intru in posesiunea animei tale fora amênare, sufletulu meu iubitu!

Elu se inclinâ si o sarutâ, ér' dens'a deodata se supuse vointiei predominante a lui.

— Acum, dîse lordulu Arleigh cu facia triumfatoriu, acum esti a mea si nemicu nu ne mai poté despartî — acésta sarutare a sigilatu fidentiarea nóstra. acum trebuie se depuni tóta indoiél'a, tóta fric'a si si-vairea si se te consideri cá si a mea — a mea pentru eternu. — Fi-vei acum fericita? Lea draga.

Ea se întorse cu facia inundata de lacrimi de bucuria.

— Cătu de nemultiamitória asiu trebui se fîu, cându nu m'asi sêmîti fericita, — respunsè ea. Lord Arleigh d-t'a esti atātu de bunu catra mene.

— Nu trebuie se me mai numesci lord Arleigh, dî-mi Norman.

— Norman, tu esti atātu de bunu catra mene, repetî ea.

— Eu te iubescu cu atâta fragedîme, replicâ elu. Ochii ei stralucindi de bucuria se redicara spre dînsulu.

— Spune-mi-vei acum, Norman, întrebâ ea, pentru-ce me iubesci asia de tare?

Eu nu-mi potu esplicá si me miru in tóta diu'a de acést'a. Tu ai vediutu atâte fete, cari ti-ar' conveni de mîi de ori mai bene decātu eu. Pentru-ce me iubesci tu togmai pre mene?

— Cum se-ti respundu la acésta întrebare, scump'a mea! Cum, 'ti voiu esplicá, cătu de multu te iubescu? Tóta fienti'a mi se sementsce atrasa catra tene, — sufletulu meu catra alu teu, — anim'a mea catra a t'a, Lea. Nu me potu resolvî cá se te parasescu éra-si dorescu, cá la departarea din Verdun Royal, se ducu cu mene si pre scump'a mea socia Lea.

Ea se uitâ la dînsulu spariata.

— Vorbescu cu tóta seriozitatea, continuâ elu, tu esci in asia nelinisce si indoiéla, încātu me temu, cá déca te-asiu lasá aici usioru te-ai poté căi ca ai lucratu neintieptiesce si intr'o dî mi-ai scrie numai o epistola plina de o emotiune si ai disparé!

— Ba, ace'a nu o-asi face nici odata, observâ ea.

— Nu voiescu a te supune la vorba, sufletulu meu, — nu me voiu odichnîpâ na ce nu te voiu posedé. Acum nu vréu se te mai nelinicescu, dar' inca astadi voi vorbî cu principes'a si-i voiu comunicá cá in fine te-ai decisu in favorea mea, — celelalté apoi le vomu dispune noi nu-i asié, Lea?

— Da, respunsè ea suridiendu — resistenti'a mea ar' fi fora de neci unu resultatu.

— De siguru, că-ci tu ai facutu unele marturisir fôrte compromitiatoric, dise elu ridiendu. Ai concesu, cá me iubesci si apoi nu-ti folosese mai multu neci fric'a, néci sfiel'a, neci resistenti'a. O, Lea, loculu, unde mi-ai promis man'a ta, 'mi vá fi totudeaun'a scumpu. Ocasionalminte voiu lasá se sè depinga tiermulu acestui riuletiu. Acum se ne reintórcemu la castelu, dar' inainte de a merge spune-mi de bunavoia, cá me iubesci.

— Tu o sci acum, dar' totu-si 'ti voi mai spune-o odata; — Norman, eu te iubescu si-mi esti de-o mie de-ori mai scumpu decātu viéti'a mea propria; — te-am iubitu dela prim'a vedere, dar' m'am temutu a ti-o marturisi, pentruce... dar' acum sci si tu ca pentruce.

— Dar' acum nu te mai temi, Lea?

— Nu, acum nu me mai temu. Diintre tóte damele din lume tu m'ai alesu pe mene de soci'a t'a iubita, acum nu voiescu se me ocupu cu a'tceva in viétia, decātu cu ace'a cá se te facu fericitu pre tene!

— Cá garantia, dá-mi inca o unica sarutare tu de bunavoi'a t'a!

Ba, disè ea rosindu.

— Déca me iubesci, atunci 'mi vei implent rogaréa, dise elu, ér' dîns'a 'si redicâ faci'a frumósa si-i dete o fierbinte sarutare.

— Acést'a inse se nu o mai pretîndi altulu dela mene, dise ea serbatoresce.

— Nu, respunsè elu, totusiu mi-ar' fi placutu se te rogu cá se faci a se mai repetî odata acésta sarutare adausè elu si ridiendu se reintórcè la castelu.

— Norman, dise Le'a ajungându la inalt'a pórtá gotica a castelului, ascépta pâna mane si nu descoperî principesei nemicu.

— Ba, respunsè elu ridiandu, — ea vá aflá numai decātu totulu.

## XXII.

### Petirea.

Abia la amédiadî a convenitu lordulu Arleigh cu Filipp'a; dîns'a erá fôrte indispusa. L'a rogatu se o in-sociésca in boudoirulu ei.

— Am auditu, Norman, cá m'ai cercatu, dise ea. Ai se-mi impartasiesci ceva ponderosu?

— Da, respunsè elu, am se-ti spunu ceva urgentu. Dar' tu nu prosperezi prea bene, cá dealtadata, Filippa, 'ti e reu?

— Caldur'a m'a indispusu, respunsè ea, stralucirea sorelui neci odata nu-mi cade bene. Dar' siedî, Normanu, nu-ti pare si tie, cá chili'a mea are unu aeru recori-toriu?

Acésta chilia erá arangiata cu unu gustu artisticu. Perdelele eráu palidu-galbine si albe, o fantana micutie recoriá aerulu cu radiele sale, flori minunate respan-diau unu profumu imbetatoriu.

Jun'a si frumós'a principésa se asediâ intrunu fotelu imbraeatu eu atlasu galbinu si luâ in mâna unu ventulariu impodobitu cu juvaericale, cu care din tempu in tempu 'si facea recóre. In vestimentulu ei de casa apareá fôrte frumósa, peru-i brunu erá ordinaru cu multa arta. Si cu tóte aceste se pareá cu totulu schimbata. Buzele i eráu palide ochii-i aveau o espresiune melancolica. Norman ocupâ locu pre unu scaunu de lînga fotelu.



— Vlu se-ti facu o marturisire, Filippa, incepù elu.

— Cugetáiu, — cà-ci tu apari binisioru vinovatu. Ce ai de-a-mi descoperi?

— Mi-am aflatu idealulu. O iubescu, — ea respunde amorului meu si voi se o iáu de soția.

Buzele ei frumóse devenirà si mai palide. Câteva minute domnì in chilia o tacere profunda, apoi dîsè principes'a:

— Pentru ce-mi faci chiar' mie acésta descoperire?

— Pentru-cà atinge pre ceneva, de cene te interesezi; muierea pre care o iubescu, este Le'a si pre ea voiescu a-o face consórt'a mea. Abia te-ar' poté surprinde acésta fama, Filippa.

Se facù érași o pauza, — apoi dîsè principes'a cu voce debila.

— Norman tu 'ti vei aduce aminte, ca inca dela inceputu te-am fostu reflectatu.

Elu 'si redicà capulu cu superbía.

— M'ai fostu reflectatu?! Cum se-o întielegu acésta?

— Eu nu am voitutu cá voi se conveniti, si ti-am spusu si tfe, cà va fi mai bene, déca nu vei face de locu cunoscentia cu ea. Te-am facutu atentu se fi precautu, — nu-ti mai aduci amente?

Se pareá, cà vorbesce mai multu spre a se escusá decátu in interesulu lui.

— Dar' scumpa Filippa, nu erá lipsa neci de-o reflectare, pentrucà mie-mi pare bine, cà s'a intemplatu asia. 'Ti sum din anima multimitoriu, cà mi-ai condusu pre dulcea mea Lea; — se pare cà nu me pricepi.

Ea-lu priviá cu seriositate.

— O iubesci intr'adeveru atátu de intimu, Norman?

— O iubescu mai multu, decátu se póte exprimá prin cuventu, dise elu. Indata la primul momentu candu am vedíutu-o, ti-am spusu, ca am aflatu realisarea idealulu meu. O iubescu chiar' din acelu minutu.

— Ce curiosu! murmurá principes'a.

— Óre ce affi aci curiosu? cugeta la frumseti'a si amabilitatea ei, la gratiile si innocenti'a ei. Nu credu se se affe undeva vre-o femeia asemenea ei.

Man'a cea alba, ce tienea ventuariulu, se miscá mai cu taría.

— Si pentru ce-mi spuni tu mie tóte aceste? Ce potu face eu pentru tene?

— Tu ai fostu totu-de-a-un'a atátu de buna fația de mene, disè elu, — 'mi erái cá o sora si amica sincera, — cum n'asiu poté retienè se nu-ti descoperu ce'a ce-mi jace la anima? Nu-ti aduci amente, de câte ori me vecsái cu idealulu meu? Atunci nu cugetá nime cà-mi va fi destinatu a-lu affá sub acoperementulu teu.

— Nu, — disè principes'a, — totulu 'mi pare fórte curiosu.

— Mai cà abdisese-mi de speranti'a de a cascigá consensulu iubitei miele Lea, — continuá dinsulu. Ea are nisce principii atátu de curióse despre abisulu ce existe intre noi, — pre dins'a o interesá mai multu onórea familiei si a numelui meu, decátu ins'a-si persón'a propria, asia incátu, dupa cum dîsei, mai cà desperáse-mi de a-i poté cáscigá consensulu la casatori'a nóstra.

— Si in fine ti-a acordatu mân'a? întrebà principes'a seriósá.

— Da, — dupa multa hesítare. Adì demanétia mi-a promisú a fi soçi'a mea.

Ochii cei intunecati a princesei 'lu ficsarà cu agerime.

— Ce partia miserabila e acésta pentru tene, Norman. Las' cà Le'a e frumósa, inocenta si gratiósá cá unu angeru, dar' ea nu posedè neci avere, neci rangú, neci nume. Tu unu Arleigh din Beechgrove, trebuí se faci o alegere mai convenabila starei t'ale. Cu acésta eu esprimu numai judecat'a lumei, care vá dejudecá aspru casatori'a t'a.

— Din fericire eu sum in positiunea de a poté deride judecat'a lumei, si-ami alege soția numai dupa gustulu si opiniunea mea. Suntu circumstantie, cari m'ar' fi necesitatu a me lasá de acésta casatoria, din fericire inse acelea nu se potu referi la favorit'a mea. Dens'a stá curata si luminósá cá unu juvaeru stralucitoriu inaintea lumei. Astadi, ce e dreptu, mi-a promisú a-mi acordá man'a, dar' dens'a e atátu de modesta si timida, incátu si acuma me temu, cà o voi pierde, de-ace'a asiu dorí, cà se se intemple câtu mai curundu casatori'a nóstra.

— Dar' pentru Ddieu, de ce mi le spuni mie tóte aceste? întreba din nou principes'a.

— Pentrucà te atinge fórte de-aprópe. Ea locuesce inca sub acopereméntulu teu si incátv'a e concrediuta protectiunei t'ale.

— Verulu 'si va esí din semtîri, candu va audí de acésta, disè principes'a.

Lordulu Arleigh se uitá la dens'a cu superbía si consciintia de sine.

— Nu sciu ce se-lu indemne la acésta, — altmintrea pre elu nu-lu privesce de locu caus'a casatoriei miele.

— Totusiu credu cà o va affá fórte caracteristica.

— Eu nu o affu mai caracteristica, decátu ori-care alta casatoria, — disè lordulu Arleigh. In adeveru me sêntiescu fórte desamagitu prin tine, Filippa, — sinceru marturisindu, am acceptatu mai multu interesu si mai multa bunavointia din partea t'a.

Tonulu, cu care dîse acesteá, erá atátu de dorerosu, incátu ea se uitá la densulu cu mirare si uimire.

— Nu me considerá de straina Norman. Dar' poti tu cugetá cà te va felicitá cu bucuria la acésta insocire vre-unulu dintre adeveratii tei amici? Altmintrea Le'a e fórte gratiósá si rapitóre, — eu o iubescu din anima si sum deplinu convinsa cà ea te iubescu din totu sufletulu seu.

— Acésta resuna mai amicabilu, — atari cuvente 'ti sémána mai bine Filippa; sciu cà mai nainte erái redicata preste ori-ce prejudetia. Erám convinsu cà vei semtí o bucuria audiendu cà vechiulu teu amicu si-a affatu fericirea, si eu mi-am affatu-o Filippa. — Doresci-mi tu din anima bine-cuventare si norocu la ace'a?

Buzele ei se pareau uscate si seci, cându respunde: — Da, eu 'ti dorescu fericire si binecuventare!

— Acum asiu vofi se vorbescu cu tene mai de-aprópe despre casatori'a mea. Se întielege de sine, cà cununi'a nu se póte intemplá aci. Pricepu si vedu bine, cà principele nu voiesce se védia cum se concentra spre Le'a atentiunea generale. Cu totii ne conservamu bucurosi secretele nóstre familiari, dar' eu mi-am facutu unu planu, prin a carui esecutare sperezu, cà se voru poté prevení tóte dificultatile.

(Va urmá.)

## REVISTA.

**Surprindere pré frumósa** pregatesce *Cancelari'a* „*Negrutiú*“ din Gherl'a pentru abonantii foieloru, cari aparú in editiunea ei. Anume a dispusu a se face patru portrete elegante, dintre cari: unu portretu, ce reprezenta pre Archiepiscopulu si Metropolitulu rom. de Alb'a-Juli'a-Fagarasiu Esc. s'a Dlu *Dr Joann Vancea* si este executatu dupa cea mai noua fotografia a Escelentiei s'ale provediuta si cu facsimile, 'lu va dá cá premiú abonantiloru „Preotulu romanu“ l'anga nrulu III. alu acestei foia care vá aparé in  $10/22$  Martiu a. c. — mai departe doue portrete, cari reprezenta unulu pre *Regele* si altulu pre *Regin'a Romaniei* si suntú executate dupa fotografiile cele mai noue gatite de in-susi fotografulu curtiei regale, le va dá cá premiú abonantiloru „Amiculu Familiei“ l'anga nrui 9 si 10, cari voru aparé in  $1/13$ — $15/27$  Maiu a. c., si alu patrúlea portretu, care reprezenta pre *Avramu Jancu* asié cum a fostu densulu in 1848 cându a condusu in lupta pre Romani-Munteni, 'lu va dá cá premiú abonantiloru la „Cartile Sateanului romanu“ l'anga cartea VI. care va aparé in  $10/22$  Juniu a. c.

Premiale se voru dá de totu gratis, dar' numai acelorú abonanti cari au platitu séu voru platí pâna la termínu. — Epuse pretiulu de abonamentu la foi'a abonata. Cei ce voru fi abonati numai la un'a din foile nóstre si ar' dori a avé premiale si a celoru alalte doue foie voru avé se tramita pentru câte unu portretu (ce nu le compete dupa foi'a abonata de densii) inca câte 30 cr. v. a. Cei ce nu au neci un'a din foiele nóstre nu-si potú cáseigi aceste portrete cu neci unu pretiu.

**Bradu in 19 Februaru 1832.** — Cercetându cinev'a Zarandulu, si cu deosebire: Bradulu si Bai'a de Crisiu, cá centre ale inteligentiei si ale conducatoriloru Romaniloru din Zarandu, s'ar' mirá vedindu letargi'a, in care se pare cá au caditu, aceste tienuturi pline de frumóse reminiscentie istorice. Suntemu izolati unii de altii; chiar' si inteligenti'a, nemai vorbindu si de poporu, carele este lasatu in voi'a lui Ddieu. Pén'a care s'ar' inercá a face o reprivire asupr'a vietiei Romaniloru din Zarandu, pre tóte terenele, in trecutu; si de alta parte ar' scrutá prin ce se mai manifestéza viéti'a romana astadi, ar' dá de contraste fórte batatórie la ochi. Astadi arare-ori mai vedí si pre aici pre Romanii fruntasi impreuna. De aici letargi'a, de aici puçinele semne de viéti'a. Unu singuru terenu se pare cá inca nu l'am parasitu cu totulu. Acest'a este: viéti'a sociala, unde din cându in cându se mai dáu semne, cá Romanii suntú mass'a compacta a fostulu comitatu Zarandu. Déca nu ar' lipsi energi'a si déca teneretulu ar' fi cátu de cátu incuragiatu de betrani, s'ar' poté multe face ca-cipoporu, care se urmeze intelegintiei, cá si in Zarandu, raru poti se afli.

Premitiendu aceste, domnule Redactoru, se vinu la lucru.

Suntu vre-o 4 ani, decându magiarii din Bai'a de Crisiu si Bradu desvólta o activitate deosebita pre tóte terenele. Au infintiatu „Societatea Crucei rosie“ filiala, societate teatrala, in totu anulu au datu baluri spre diferite scopuri. La tóte aceste si noi Romanii in parte egala, nolens-volens am contribuitu; erá lucru naturalu, cá noi exploatatii se ceremu imprumutulu indereptu. — De patru ani Romaniloru din Bradu si giuru le-a succésu a se intr'uní celu puçinu odata pre anu. Acésta ocasiune binevenita a fostu „Balulu Romanu.“ Si in

acestu anu in 30 Januariu, díu'a de Santii archierei, am participatu la „Balulu Romanu“ arangiatu in Bradu. Me dusesemi de curiosu la balu se vedu reusit'a lui; cá-ci vediusemi cu o dí inainte de balu pre prestedintele comitetulu arangiatoriu, zelosulu invetiatoriu: J. Germanu, cá m pre gânduri cu privire la reusita. Caus'a erá cá vré 10 díle mai nainte avusesemu in midiloculu nostru o societate teatrala romana sub directiunea d-lui Aug. Petculescu, care prin piese bine alese a atrasu in multe seri publiculu din Bra'lu si giuru. Mai preceserá inca vré dóue baluri, si ast'fel u publiculu, cu deosebire celu strainu de limba, 'si petrecuse cá m destulu. Un'a mangaiere mai aveam: creditulu din trecutu. Balulu Romanu de patru ani a fostu totu-de-a-un'a splendidu. Ast'felu avea se fia si celu din 30 Januariu a. c. Inceputulu petrecerei erá ficsatu la 8 óre sér'a. — Sal'a dela otelulu „Transilvani'a“ erá splendidu decorata. La unu quartu pre nóue se incepú joculu cu „Ardelén'a.“ La nóue, publiculu fórte numerosu erá completu presente. — S'a jocatú „Roman'a“ de dóue ori cu tóta precissiunea. Petrecerea a fostu fórte viala. — Publiculu a fostu fórte multiemitu, semnu destulu de invederatu, cá abia pre la órele 5 demanét'i'a a inceputu a se resfirá, ducându cu sene dulci suveniru. — Câtev'a suveniru dulci am dusu si eu cu mine acasa: límb'a de salonu spre marea mea multiemire a fostu esclusive cea romana. — Damele au fostu in toalete simple dar' ajustate cu gustu. Pecatu cá nu am potutu vedé costumele nóstre nationali, cari se prindu asia de bine pre Romancutiile nóstre bine facute dela natura. — Intre damele, cari au redicatu splendórea balulu si au datu tonulu in societate au fostu: D.-n'a Pàràu, amabil'a soçia a administratorelui protopopescu a Zarandului, d.-n'a Costinu, d.-n'a Albu, gentil'a d.-na Germanu, mai departe d.-n'a Popu cu gingasi'a-i fiçea: Silv'i'a, apoi d.-siórele: Otili'a Comsi'a, Ros'a Covaciu; dintre straine voiu amentí pre: d.-n'a Sarolta Pataky invetiatorésa, d.-n'a Porsch, d.-n'a Secareanu... — Balulu a fostu arangeatu in favorulu bibliotecei gimnasiulu din Bradu, si a subreuniunei invetiatoriloru romani din Zarandu. Venitulu curatu e preste 90 fl. v. a. din cari 20 fl. suntú a se multiemí d.-lui notariu Vasiliu Tomutia, carele a colectatu acésta suma dela poporulu din cerculu seu notarialu.

JUNELE.

**Dela Hatiegu.** — Onorate Domnule Redactoru! Cãm târdú. Dar' totu speru primire buna. — Caus'a întârdiarei a fostu, cá am voitú a asistá mai antaiu la in-mormentarea câşlegiloru, cá apoi se potú aruncá o privire nepreocupata in trecutul acelor'a.

Câşlegile, — séu cum le mai numimu carnevalu, carnilegi, — pre la noi n'au facutu nici o schimbare. Asia ni-au lasatu pre toti precum ni-au gasitu. De sí multi am speratu se ne vedemu inrolati in cét'a lui Hymen — dorere inse cá tóta poft'a ni-o puseramu in eniu. Nu e vorba, — se póte cá pâna ce-a ajunsu la Hatiegu, s'a implinitu — ori intregitu contingentulu — si ast'felu pre noi ni-a lasatu in reserva. — Unele coonitia abia au asceptatu se tréca bobotéz'a in sperantia ca Hymen 'si va incepe inrolarea de aici. Dar' reu s'au pacalitu, — cá-ci elu nu mai sosí la noi; — sosí inse postulu mare, care incepú cu septeman'a alba. Védiendu-o sosita ele i croiescu meritulu blastemu:

Septemana alba  
D...ú mi te aiba,  
Cá tare grabisi  
Nu me invalisi!

Vai de omulu necajitu! dar' mai vai de celu cu doru in sinu! Necasulu trece curundu, dorulu inse te framénta si in visu; si nu-ti dá pace pâna nu-ti vine acela pentru care oftezi. — Sermenele coconitia! Dar' se tacu... se n'o patiescu, cá iepurile sarindu gardulu. Se nu mi se dica: „Si tu in ace'a-si osénda esci! si tu dupa dreptate, cá-ci 'ti poteai luá a t'a parte; ér' acéstea au cautatu se fia in asceptare, pâna se viðá barbati la desceptare si se védia ca: nu-i bine a fi omului singuru pre pamentu!“ — Imormentarea câșlegiloru fù simpla dara doioáa. Poména nu s'a induratu lîneni se le faca. Si cu dreptulu, — pentru cá nici ele nu ni-au câșcigatu placerile dorite.

Vediendu cá nu ni se implinesce dorulu, — cá totusi se nu fimu postiti si in de-dulce, amu arangiatu dóue petreceri — baluri — veseli. — Celu de antâiu alu „casinei romane“ si alu doilea alu „ofițieriloru pompieri.“ Constatu cu bucurie cá amendóue ni-au satisfacutu pe deplinu.

Ambe balurile s'au arangiatu in Sal'a ospetariei „melulu de aur.“ — E frumosu a privi o petrecere, care in tóte estremitatile s'ale decurge regulatu si frumosu, precum balulu casinei romane de aici din 11 febr. v. — Totu momentulu petrecerei miele la acestu balu, mi-a câșcigatu cele mai placute impresiuni si mi-a lasatu cele mai frumóse suveniru. — Numai rávasiulu duplu a birtariului nu mi-a placutu — pre de alta data se i se dee nitielu sufetu fația de lumea mai puçinu bánósa. — Sal'a erá decorata frumosu. — De multu n'a avutu Hatiegulu o asemenea petrecere, — nu, pentrucá nici „casina romana“ n'a avutu pâna acumu. — In pausa music'a locala intóná cele mai frumóse piese romanesce. — Balulu s'a continuatu cu ace'asi vioiciune si dupa pausa cá mai înainte. — Dar' pentru unu scopu asié santu, s'ar' fi pretinsu a fi mai cercetatu din partea intelgentiei nóstre. — S'a jocalu mai multe jocuri romanesce, precum roman'a, hatiegan'a, s. a. Tóte au mersu in ordine si au fostu jucate cu precisiune — afara de romana, la care neatentiunea unor'a — au causatu puçina neprecisiune. — Luxulu damelor inse erá

prea prea... urmandu totu asié mergemu spre ruina materiala. — Dintre damele cari au partecipatu la acestu balu insemnu pre dómnele Fir'a Munteanu, Neti Munteanu, Susan'a Romanu, Sofi'a Peovicu, Beu, Susan'a Ivascu, Fir'a Serafinu, Fir'a Fagarasiu, Malci Floreanu, Min'a Popu; si dintre domnióre... dar' se resufu un'a: Ici zariái o bruneta dragalasia, cu ochi scânteiatori si plina de gratii, erá o suava flóre imbracata in vestimentu festivu nationalu, erá frumós'a si néosi'a romantia Lucreti'a Munteanu, carea si cu acésta ocaziune respinsé nemptiése'a si preferi a se presentá la balu in multu adoratulu si frumosulu costumu nationalu. Colo asemenea zariái o gratiósa florica, cu o privire plina de blandetia, carea multu te incántá, erá dragalasi'a domniórea Eugeni'a Munteanu. — Ér' intre publiculu undulatoriu eráu amabilele d.-sióre Aureli'a Filipescu, Fir'a Balasiu, Susan'a Novacu, Emili'a Romanu s. a. s. a. Balulu durá pâna in dalb'a diulica.

Alu doilea balu ce-lu avuramu fù balulu „ofițieriloru pompieri“ din 19 Febr. Acest'a avú acelasu succesu. Si totu acelea observari asiú aveá si la descrierea lui. Totusi cá intre omu si omu, este si aici deosebire. — La celu de antâiu limb'a de conversare erá cea romanésca, la alu doilea mai multu cea unгурésca. Cu bucuria ve comunicu opiniunea publica (a strainiloru) cá: la celu de antâiu regin'a balului a fostu domniórá Lucreti'a Munteanu ér' la alu doilea Eugeni'a Munteanu, amendóue romantie, fiice vrednice ale natiunei nóstre.

Româncutiele traiéseca  
Dorulu se sí-lu implenéseca!

SENTINELA.

Atragemu atentinneá publiculu nostru cetitoriu asupra anucialui de pe pagin'a urmatoria. Mijlócele de cura si toaleta insírate acolo tóte suntu probate sí garantate. Dintre tóte inse mai multu se recomenda „CLAVETHYL“ cá si unu mijlocu securu pentru de-a stérpi din radacina bataturile, negii si alte formatiuni de pele.

Se afla de vendiare si la noi. O butelca costa 1 fl. spedata franco 1 fl. 30 cr.

## FELIURIMI.

### Gacitura de semne.

De Ann'a C. Popu.

[41— [5

(1 5 5 5 3 1 5 5 3 1 5 3 5 1 5 3 2 5

1 ;32[323 ,1“.1 §2 23“21 —3 1“2  
§33 :2 [1(15“3 :2 1 [131  
—3 “1“5 \*(5[1—35(5 (1 §1(5 .2 1\*1“2  
\*2—\*(1[1 §5 23 4 \*4[2 1;21  
4 ,1“.1 ∞[4“—1 1:3 :2 \*2 §1“2  
—3 §1[2(4[5(5 —1“3∞:5 :3∞ 21  
(1 §1(5 )1—3[1 3∞ 1:1—[1“2  
†32∞[31 :“1)1 .2 5“§1“31  
(1 1 35,3“23 :2 “4—1 §1—1  
1.5§ :3 —(1—35(5 .5 1 —1 §3“2—1  
:2 :325(5 ?3§2∞5 —2 ;2:5 5∞3[3  
—3 .5§ —2 .1:2 (1 ∞5∞[1 1(2—1  
∞5∞[1—33 ;2—2(3 —1([5 —3 5“21  
1∞3 §5([3 :“1)3 [2∞2“3 ;43 —2 [“13[3  
3∞.23∞1[5 :2 1∞∞1 . \*4\*5

Terminulu pentru deslegare e 16/28 Martiu a. c. Intre deslegatori se voru sortiá icóne, carti, si alte obiecte de valóre.

### Deslegarea gaciturei de cifre din nru 3.

LA DIVA LUI.

Diu'a numelui teu vine  
Si nemicu nu-ti mai potu dá,  
Amu datu totulu pentru tene  
Iar' tfe... anim'a mea.  
Dorescu calea'n flori se-ti fia,  
Si ori unde vei calcá,  
Se-ti rǐdia cu bucuria  
Totulu... si anim'a mea!

Bene o-au deslegatu dómnele si domniórele Aureli'a Olteanu n. Sto'a, Emili'a Onciu n. Ciavoschi, Virgili'a Munteanu n. Popu, Mari'a Filipu n. Cosm'a, Valeri'a S. Popu, Corneli'a Carpenisianu, Eugeni'a Muresianu, Veronic'a Popu; si domni Nestoru Opreanu, C. Ungureanu, Nitiu, Juliu Grofsioreanu, Stefanu C. Popu, Valeriu Branisce, Eugeniu Olteanu si Joánu Popescu.

Premiale le-au câșcigatu: D.-n'a Aureli'a Olteanu n. Sto'a, d.-sióre Veronic'a Popu si d.-lu Eugeniu Olteanu.

## Deslegarea gaciturei nrice din nru 3.

## AVRAMU JANCU

REGELE MUNTILORU.

Bene o-au deslegatu: Dómnele si d.-siórele Ann'a Stetin n. Románu, Aureli'a Olteanu n. Stoia, Emili'a Onciu n. Ciavoschi, Mari'a Filipu n. Cosm'a, Elen'a Popu n. Ardeleanu, Mari'a C. Popu, Valeri'a S. Popu, Ludovic'a Huza, Laura Popu, Veronica Venteru, Cornelia Popu, Elisa-

beta Muresianu, Sofi'a Micu, Elen'a Fizesianu, Ecatari-n'a Micu, Eugenia Muresianu, Elena Popescu, Veronica Popu; si domni Nestoru Opreanu, Ionu Frantiu, Niculae Balta, Vasiliu Nechiti, Mihaiu Marcuti, Valeriu Branisce, Emilianu Micu, Juliu Grosioreanu, Joannu Brind'a, Traianu A. Vatiannu, Stefanu C. Popu, Joannu Popescu, Eugeniu Olteanu si Emiliu Muresianu.

Premiale li-au cáscigatu: Domnisiórele Elena Popescu, si Elisabeta Muresianu si d.-lu Iuliu Grosioreanu.

### Bataturile si negeii se sterpescu din radacina CU INTREBUINTIAREA MEDICAMENTULUI

## CLAVETHYL

pregatitu de catre apotecariulu si chemistulu KONCZ ÁRMIN de Nagy-Solymos. — Acestu medicamentu deplinu nenocinte, curéza in ceteva dile radicalu totu soiulu de: bataturi (ochi de gaina), negeii si alte formatiuni de pele, cum suntu: calosi'a, crést'a, pecinginea, spudiatur'a, solzitur'a s. a. O butelca, impreuna cu indrumarea costa 1 fl.

EFECTULU SE GARANTÉZA.

Se afla de vendiare in Gherla la N. F. NEGRUTIU si in apotecile din Budapesta si provincie. Mai departe se recomanda urmatoarele mijloce de cura si toaleta

**Unsóre si apa pentru facia** spre curatirea de pistrii si totu soiulu de bóle de piele. Pretiulu 1 fl. 50 cr.

**Spirtu antireumaticu si antiartriticu** vindeca siguru reumatismulu, artetie'a, podagra, chirarg'a si paralisia. Pret. 1 fl.

**Spiritu Cotillon** stérpitoriu alu viermelui murariu. Pretiulu 30 cr.

**Pulverea de mistuire** alui Dr. Göllis — cu efectu la ori-ce bóla de stomachu. O cutóia mare 1 fl. 20 cr. mai mica 84 cr.

**Pilulele de mistuire** curma durerea de stomachu si gréti'a din betii. Pretiulu 1 fl.

**Mustariu dulce magiaru** escelentu lângá friptura si cu putere lecuitoare pentru stomachu. O butelia de 1 litra costa 1 fl. 70 cr., un'a mai mica 70 cr.

**Picuri-de-denti-pe-watta** curma la moment durerea de denti gaunosii. Pr. 35 cr.

**Pilulele Glycerin** stérpescu siórecii, clotianii, sobolii s. a. pentru animalele domestice suntu nenocinte. Pretiulu 50 cr.

**Pravu de peru** de totu nenocinte si cu mirosulu celu mai placutu. Pretiulu 1 fl.

**Mijlocu orientalu pentru vapsirea perului** in colóre bruna ori négra, — in cuanta suficientu pentru tempu mai indelungatu costa 4 fl.

**Spirtu de peru** curatia perulu de taritia si-i ajuta crescerea, facându-lu finu si cretiu. Pretiulu 1 fl.

**Pilule contra catarului** cu efectu securu si repede contra ori-ce cataru de nasu, gátu, peptu si plumáni. Pret. 1 fl.

**Pulvere antisudaria** contra asudarei si duchórei subsuóreloru si petióreloru. Pretiulu 1 fl.

**Multograph** pentru copierea a ori-ce scrisóre, musicalia, desemnuri, s. a., cu

Pentru pacuetare si spedare francata se calculéza numái 50 cr. de unu transportu ori-cátu de mare. [1—20]

Adres'a: KONCZ I. Á. de Nagy-Solymos apotecariu in Sz.-Udvarhely.

ajutoriulu carui'a ori cene in restempu de 1/2 óra póte trage 80—100copii de pe ori ce scrisóre ori desemnu. Pretiulu unui aparatu in marime de 1/2 cóla e 6 fl., ér' de una cóla intréga 12 fl., — totu in acestu pretiu se adange si materia de ajunsu pentru confectionarea a mai multoru mii de copii.

**Mijlocu pentru sterpirea limbricilor** se póte folosi de catre ori cine si in ori ce tempu, cu efectu securu. Pr. 4 fl.

**Mijlocu pentru sterpirea stelnitiilor** se aplica usioru si cu efectu. Pr. 50 cr.

**Emplastrulu-de-rosa** pentru curarea ranelor puroitoare, proveniente din taiare, impungere, lovire s. a. Costa 30 cr.

**Spirtu-de-vinu-saratu** chemice pregatitu, — curatu si cu efectu. Pr. 40 cr.

**Falióre salamiace** cu gustu placutu, in contra tusei, durerei de peptu si balosúmei gatului si peptului, folosite in tempu ce béi vinu ori dupa ace'a curma urmarea neplacuta a betiiei. Pret. 30 cr.

**Ochiularia** deplinu nenocinte, alina la moment ori ce dorere de ochi. Costa 35 cr.

**Pulvere pentru porci** folositoare si la celelalte animale domestice, cá mijlocu securu preveniente si medicante a bóleloru lipiciose. Distinsu cu recunoscintia mai multoru propretari mari. Se vinde in portiuni de 10, 20, 35 cr.

**Pomada-Tanno-chinnin** mijlocu securu pentru crescerea, curatirea si increstirea perului. Pretiulu 1 fl.

**Negréla pentru semnarea albeloru** (rufeloru) O butelca, suficienta la mai multe sute parchi de albe, costa 1 fl.

**Pilule curatietóre de sange** secure pentru curatirea sangelui infectatu prin ori-ce bóle. Costa 35 cr.

### Post'a Redactiunei.

Se se indrepte strof'a ultima din poesii'a adresata D.-siórei Corneli'a P... de pe pagin'a 40 a acestui numeru, asié:

Ci-ti spunu, ca-ai sufletu nobilu ce scie se iubésca...  
O anima fidela, si buna, angerésca,  
Iubire de natiune... credintia 'n Domnedieu;  
Cá-ci aste suntu decorulu, ce nici cându nu pieré,  
[alu teu!..]

Se se indrepte in *Hymen* din nrulu trecutú Vasiliu Olteanu [in locu de Joannu] si Nicolae Stoia [in locu de Joannu]

A. C. in Bl. Baniu i-am primitu cu multiemita. Am dispusu la Paris se vi se tramita diu-riulu „Le Parisien“ dela inceputulu anului curin-te. 'Lu ve-ti primi in dílele acestea. Salutar-respectuóse!

Fl. S. in O. M. Pána in Septemvre suntu provédiuti in ambulancia. Ni-ai face bunu servitiu inse cu poesii'a acomodate pentru „Cartile Sateanului Romanu.“ Salutare!

V. B. M. in T. Am primitu cu multiemita. Primit'ai epistol'a nóstra?

V. Br. in S. Articulu tramisu 'lu potemu folosi in „Preotulu Romanu.“ Esci invoitu? Nrii in cari ar' aparé t'i i-am tramite si d.-tale in semnu de multiemita.

V. Cl. in Sz. Sa. K. La di-puneri de carti scolastice se se inséme si auctóru.

A. T. N'ati nimerit'o. Bucurosu ve servimu cu indrumarile de lipa.

101 Poesii' ocasionali. M'ai bine ceteai, in tempulu ce ai scrisu aceste poesii, povestile orientali „101 de nopti“ — Altmintrea poesiiile acestea au fostu chiar' ocasionali, ca-ci ni-au sositu la ocasiunea acitiei focului si ni-au prinsu prea bine.

Si eu am iubitú. Crede-nu, — dar' pre noi tare ni-ai potutu urí, de ne certi cu asié vier-suri...

Nu-ti voiú spune mándra draga... Nici noi.

La ruculirea reg. Schmerling. Nu póte se ruculésca intré cele publicánde cá-ci e untáuglich.

Ultimulu cántu. Baremi de-ar' fi ultimulu. Din partene ti-amú gratulá la nobil'a-ti hotarire de a crutiá parnasulu.

Catre adorat'a mea. Tramite-o la ea,

Dar' fii incredintiatu  
Cá ori cátu te-a amatu,  
Astea de le-a ceti  
Curundu te-a parasit!

Trei dragutie. Si nóue ni-su dragi. — Poesii' pentru „Cartile Sateanului Romanu“ si comice-satirice — faci prea bune; si de-alu-de-acestea le si potemu publicá mai curundu, cu de-altele fiendu din destulu provédiuti pre tempu indelungatu.

T. V. P. Altii ascépta si mai multa — multiemita caldurosului priguinu moralu, cu care ni-a imbraciatu in tempulu din urma publiculu romanu. Altmintrea nu va întârdiá multa. Ve scriemu privatu in dílele proxime.

Adio! — Se ne revedemu sanatosi in lumea cealalta.

Proprietariu, Editoru si Redactoru respundietoriu: Niculae F. Negrutiu.

Imprimari'a „Aurora“ p. A. Todoranu in Gherla.